

LOIMAAN KAUPUNGINHALLITUKSELLE/-VALTUUSTOLLE

KUNTALAISALOITE TAITEILIJAPROFESSORI ALPO JAAKOLAN SUOMÖKIN (Eksyssuo) KUNNOSTAMISEKSI JOENPERÄN KYLÄSSÄ

Taiteilija Alpo Jaakolan suomökki on päässyt todella huonoon kuntoon. Katto vuotaa, lattia osittain lahonnut jne. Mökki on siis niin sanotusti ”pahuuden vallassa”.

Mökin omistaa Metsähallitus ja siihen on hallinnointi-/käyttöoikeus Kauhanojan kyläyhdistyksellä. Mökki on mielestäni kulttuurillisesti tärkeä. Osa Alpo Jaakolan elämää ja valtakunnallisestikin tunnettu.

Nyt valitettavasti on jo muutaman vuoden näyttänyt siltä, ettei kenelläkään oikein ole ”vastuuta ja halua” ryhtyä mökkiä korjaamaan.

Esitän/ehdotan, että Loimaan kaupunki ottaa vetovastuukseen mökin kuntoon saattamisen. Kaupunki kokoaa esim. koordinaatioryhmän mihin kuuluu esim. kaupungin elinympäristöala/kulttuuritoimi, sekä Kauhanojan kyläyhdistys, Jaakola-seura ja Metsähallitus. Ryhmä valmistelee ja suunnittelee kunnostustoimet ja vastuut. Kuka mitäkin tekee ja miten rahoitus hoidetaan (selvittää esim. mahdolliset hankeavustukset).

Pikaisesti mökin vesikatto ainakin pitäisi peittää pressulla, jos se halutaan säilyttää.

Loimaa, 14.3.2024

LIITTEET

Alpon lyhyt elämäkerta (liite nro 1)

Kuvia suomökistä (liite nro 2)

Alpon lyhyt elämäkerta

Alpo Jaakola syntyi 1.4.1929 Loimaalla Karhulan kylässä. Alpo oli perheen toiseksi vanhin lapsi. Loimaan kauppalaan perhe muutti 1936. Kouluaikoina 1940 -luvun alussa Alpo teki lyijykynä-, hiili-, liitu- ja vesiväritöitä. Ensimmäiset öljyvärityöt syntyivät 1947. Taidehistoria alkoi myös kiinnostaa.

Alpo oli Turun Taideyhdistyksen piirustuskoulussa 1951-52, jolloin teoksia oli ensi kertaa näytteillä. Opettaja Otto Mäkilä totesi varhain, ettei koululla ole Jaakolalle mitään annettavaa eikä Alpon omintakeinen ilmaisu hyötyisi koulun antamista opeista. Niinpä Alpo keskeytti koulun.

Isältään Alpo osti metsätontin Karhulan kylästä nykyisen patsaspuiston alueelta ja rakensi sinne Metsämökin 1953. Turuntie kulki silloin monen kilometrin päästä.

Hän osallistui aktiivisesti Turun Taiteilijaseuran ja Turun Taideyhdistyksen näyttelyihin vuodesta 1956. Useissa Nuorten näyttelyissä oli myös teoksia vuodesta 1957.

Alpo perusti Pro Arte ryhmän yhdessä Olavi Vaarulan, Max Salmen, Raimo Viitalan, Antti Lampisuon, Antti Niemisen ja Helge Sténin kanssa 1957 Otto Mäkilän muistonäyttelyn yhteydessä. Ryhmä järjesti näyttelyitä ympäri Suomea 1957-59 ja Helsingin Taidehallissa 1961 ja 1965.

Loimaan työväenopiston taideopettajana Alpo toimi yhden lukukauden vuonna 1959. Verottaja iski 1960 ja vei kymmenittäin Alpon töitä.

Varsinainen läpimurto tapahtui 1963 Helsingissä Maariankadulla Jyrki ja Helena Kalkkeen kotinäyttelyn yhteydessä.

Ensimmäinen ympäristöveistos syntyi 1964. Samana vuonna valmistui ateljeerakennus, Metsämökkiin tuli sähköt ja seuraavana vuonna lisäsiipi, jossa hitsaus- ja kaasulaitteet. Ensimmäiset isot rautaveistokset nousivat tulevaan patsaspuistoon 1968-69. Puiden istutus jatkui koko 1970 -luvun.

Sarjakuvakirja Ruusuruoska ilmestyi 1967. Syksyllä 2019 Teatteri Takomo esittää Helsingissä teatteriesityksen kirjan pohjalta.

Vuonna 1971 Alpo osti Eksyssuolta viisi hehtaaria metsää, koska uuden 9-tien meteli häiritsi elämistä Metsämökissä. Suomökki valmistui. Metsää kuitenkin hakattiin kummankin kodin ympäristöstä.

Vuonna 1979 Alpo muutti Torkkalan vanhaan kansakouluun ja Metsämökin vanha tontti saadaan luonnonsuojelualueeksi. Torkvillessä oli paljon näyttelyitä etenkin kesällä ja vieraita kävi eri puolilta Suomea.

Osan vuodesta Alpo työskenteli Gran Canarian Arucasissa, myös Marokossa ja Samoksella.

Loimaan kaupungille Alpo lahjoitti Loimaan leipätyttö -patsaan 1982.

Alpo oli hyvin monipuolinen. Hän sanoitti sarjakuvia ja teki hienon laulun Lulusta, säveltäjänä oli Jukka Alihanka. Tuula Amberla lauloi 1984 Lulun kaikkien tuntemaksi lauluksi. Kirjojen kuvituksia ovat mm. Timo K. Mukan Kyyhky ja unikko kuvitus, Kaarina Helakisan Olena ja Vassuska, Anu Kaipaisen Magdalena ja maailman lapset.

Alposta tehtiin myös useita ohjelmia radioon ja televisioon. Piina on Eeli Aallon ohjaama Jussi-palkittu televisioelokuva vuodelta 1977. Elokuvasa tutustutaan Alpo Jaakolan ajatuksiin ja taiteeseen sekä patsaspuistoon. Piinasta valmistui myös teatteriesitys. Patsaspuisto avattiin yleisölle 1992.

Alpo Jaakola nukkui pois 27.2.1997. Hänet on haudattu patsaspuistoon. Hänen puolisonsa Marjan hauta on vieressä.

Palkintoja ja tunnustuksia:

Turun ja Porin läänin taidepalkinto 1970

Pro Finlandia 1979

Varsinais-Suomen liiton Aurora-mitali 1981

Professorin arvonimi 1985

Suosituin loimaalainen yleisöäänestyksen perusteella

